

ІНФОРМАЦІЙНО-ІНТЕГРАЦІЙНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ НА БАЗІ РЕГІОНАЛЬНОГО ЦЕНТРУ ОБРОБКИ ДАНИХ

*О.А. Лук'янихіна, к.е.н., доц., А.Г. Півень, магістр з адміністративного менеджменту
Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ,
Сумський державний університет*

У статті обґрунтовано необхідність впровадження у діяльність органів державної служби сучасних інформаційних систем з метою подолання проблеми цифрового розриву, організації обміну міжвідомчими даними, реалізації в Україні електронного урядування, яке можливо ефективно розвивати на базі сучасного центру обробки даних регіонального (обласного) рівня.

Сучасна економіка базується на знаннях, економічна діяльність стає надзвичайно насиченою багатовекторною інформацією. Розвиток сучасного суспільства як інформаційного вимагає від державної служби впровадження нових підходів та рішень які базуються на використанні інформаційно-комп'ютерних технологій. При цьому перед державою та відповідно перед державною службою України доцільно сформулювати низку першочергових завдань щодо інформаційно-інтеграційних процесів (рис.1).

Виробити	• діючі закони й ефективну політику
Створити	• форми управління з представницькою участю громадян
Сприяти	• розвитку економіки знань
Перебудувати	• інформаційні взаємовідносини з населенням
Дати людям	• можливість навчатися протягом усього життя
Подолати	• інформаційну нерівність
Надавати послуги	• для населення інтерактивно - через Інтернет

Рис.1 Завдання держави та державної служби в інформаційну епоху

Слід зазначити, що при реалізації цих завдань постає проблема нерівномірності розвитку технологій, їх доступності та навиків роботи з такими технологіями людей у межах адміністративно-територіальної одиниці (регіону, області).

«Однією з головних причин таких асиметричних феноменів, створених технологічним прогресом, є зростаючий розрив між тими, хто може одержати доступ і брати участь

активно, і тими, хто не має доступу до глобальних інформаційних мереж. Це і є цифровий розрив» [1].

Стратегії економічного та соціального розвитку області неможливо виконати без поступової трансформації органів державного управління в електронний уряд, поширення доступу до інформаційних ресурсів, заохочення і залучення громадян до використання інформаційних ресурсів державної служби у мережі Інтернет, навчання громадян та використання інформаційних технологій під час навчання [2-5].

У стратегіях електронного врядування Мережі державного управління ООН (United Nations Public Administration Network – UNPAN) зазначено, що інформаційний портал спільноти з локальною ідентичністю (рівня області), а не з національною перспективою, може вселити громадянам більше довіри до електронної взаємодії та навчання [1].

Для подолання «цифрового розриву» можливо застосувати інформаційні освітянські, медичні, соціальні, бізнесові та інші мережі рівня області – як централізований комплекс технічних та програмних засобів. Інформаційні сервіси мереж можуть надати персоналізований інтерфейс для громадян, за допомогою якого можна досліджувати сфери інтересів і потреб, взаємодіяти з іншими членами місцевої спільноти. Побудова таких мереж неможлива без наявної потужної серверної бази для забезпечення дії центральних модулів системи та організації збереження даних – центр обробки даних (ЦОД). На даний час такої серверної платформи у більшості областей немає.

На наш погляд, існують такі напрямки використання ЦОД на обласному рівні:

1. Побудова освітньої інформаційно-телекомунікаційної мережі може надати можливості доступу до якісних інформаційних навчальних ресурсів, які стануть доступними для навчальних закладів, сприяти накопиченню та обміну найкращими навчальними ІТ-проектами, надати доступ до найсучасніших інформаційних технологій та підвищити ефективність використання коштів на комп'ютерну техніку та програмні засоби. Освітня мережа може виступати як каталізатор для більш широкого обміну знаннями і розвитку можливостей навчання.

2. Мережа інформаційних систем у медичній галузі дає можливості: покращення якості надання медичної допомоги населенню, розвитку доступності професійної діагностики незалежно від місця перебування хворого; впровадження нових технологій обробки медико-статистичних даних установ охорони здоров'я з використанням засобів обчислювальної техніки і сучасних телекомунікаційних зв'язків; впровадження та експлуатація загальноміських та обласних інформаційних систем охорони здоров'я; організація і управління системою медичного статистичного обліку та звітності в органах і установах охорони здоров'я; організація збору та обробки медико-статистичної інформації про стан

здоров'я населення; налагодження дистанційної діагностики та спілкування з фахівцями незалежно від місця знаходження; організація та планування робочого часу медичних працівників; міжнародне співробітництво в галузі вивчення здоров'я населення та факторів які впливають на нього.

3. Географічні інформаційні системи (ГІС) надають можливість створення інтеграції баз даних з адресною системою досліджуваного географічного об'єкта (від міста - до всього світу), створення пошукової геоінформаційної системи (медичної, демографічної, соціально-економічної тощо), просторова візуалізація будь-яких даних, побудова математичних (статистичних, детермінованих) моделей зміни тих чи інших показників в просторі і в часі, аналіз різнорідної інформації з урахуванням необхідних критеріїв (запитів), аналіз інформації з урахуванням побудованої в просторі моделі, аналіз просторово розподілених даних з урахуванням наявних топологічних моделей, виявлення неявних ситуацій та їх причин, прогнозуються можливі зміни показників.

4. Використання центру обробки даних також сприяє розвитку систем електронного документообігу та автоматизації управління місцевого самоврядування, систем надання інформаційних публічних послуг населенню.

Важливим для окупності побудови ЦОД рівня області є впровадження комерційних проектів таких як Інтернет-торгівля, бізнесові інформаційні бази даних тощо.

Центри обробки даних рівня області доцільно формувати на базі провідних університетів регіону де є необхідні кваліфіковані кадри та налагоджений доступ до глобальних інформаційних мереж.

Лише закупівля програмного забезпечення, встановлення окремих комп'ютерів без комплексного підходу до побудови інформаційних систем не вирішить питання розвитку сучасної освіти, впровадження електронної медицини та електронного урядування. Якщо розглядати сучасні інформаційні як системи що концентруються на наданні послуг громадянам, та базуються на впровадженні інновацій, можливо стверджувати, що вони сприяють його розвитку та створюють можливість подолання проблем «цифрового розриву».

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. United Nations Public Administration Network (UNPAN). Електронне керування: Трансформація уряду. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un-dpadm/unpan040884.pdf>

2. Закон України "Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки": за станом на 1 серп. 2012 р. / Верховна Рада України. — Офіц. вид. — К. : ВВР, 2007, № 12, ст.102

3. Стратегія економічного і соціального розвитку Сумської області на період до 2015 року «Нова Сумщина – 2015». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.state.gov.sumy.ua/docs/komitet_ekonom_pitan/strateg_ns2015.html
4. Обласна комплексна програма «Освіта Сумщини у 2012 – 2015 роках». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sorada.gov.ua/dokumenty-oblrady/6-sklykannja/category/67-rishennja-11-sesiji.html?download=1325%3Apro-oblasnu-kompleksnu-programu-losvita-sumshchyny-u-2012-2015-rokahr->
5. Півень А.Г. Вплив сучасних інформаційно-комунікаційних технологій на міжнародний освітній простір та університетський менеджмент [текст] / А.Г. Півень, В.О. Лук'янихін // История и перспективы социально-экономического развития, государственного регулирования и местного самоуправления Юга России и Украины: зб. матеріалів міжнар. науково-практ. конф. – Суми : СумДУ, 2010. – частина 2. – С. 96-101с.